

Η Θεραπεία της ψυχής

/ Ορθόδοξες Προβολές

Γραπτό Θείο Κήρυγμα

Κυριακή Β' Λουκά (04-10-2020)

- Γράφει ο Πρωτοπρεσβύτερος της Ιεράς Μητροπόλεως Κυθήρων, π. Θεολ. Παντελής.

Η πτώση του ανθρώπου μέσα στον Παράδεισο συνίστατο στην άρνηση της αγάπης του Θεού και στην προβολή του εγωισμού του. Αυτός ο εγωισμός, η φιλαυτία, συνιστά όλη την ανθρώπινη τραγωδία, είναι η ρίζα της αρρώστειας της ψυχής του ανθρώπου. Γι' αυτό και ο Κύριος, δίνει στο σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα το κατάλληλο φάρμακο: την αγάπη.

Οι πρώτοι του λόγοι απετέλεσαν τον λεγόμενο χρυσό κανόνα, την εντολή εκείνη, που με λίγες λέξεις περικλείει όλο τον Νόμο του Θεού. Καθώς θέλετε, λέγει, να πράττουν σ' εσάς οι άνθρωποι, έτσι να τους συμπεριφέρεστε κι εσείς.

Η Παλαιά Διαθήκη έλεγε: αυτό που εσύ μισείς, να μη το κάνης σε κανέναν (Τωβίτ 4,15). Αυτό είναι η αρνητική αποφυγή του κακού. Καλό, αλλά όχι πλήρες. Ο Χριστός μας, ως τέλειος Θεός, μας δίνει το τέλειο, το πλήρες: αυτό που θες να

σου κάνουν οι άλλοι, να κάνεις κι εσύ στους άλλους.

Ο ευαγγελικός λόγος, όμως, δεν σταματά εδώ. Προχωρεί ακόμη βαθύτερα, για να φθάση το νυστέρι του χειρουργού στο κόκκαλο, να ξερριζώσει την αρρώστεια.

«Εάν αγαπάτε, λέγει, αυτούς που σας αγαπούν, ποια αμοιβή σας ανήκει; Καμμία. Διότι και οι αμαρτωλοί αγαπούν όσους τους αγαπούν. Και εάν κάνετε το καλό μονάχα στους ευεργέτες σας, ποια αμοιβή έχετε; Καμμία. Διότι και οι αμαρτωλοί το ίδιο κάνουν. Και αν δανείζετε εκείνους, από τους οποίους ελπίζετε να λάβετε πίσω τα δανεικά, ποια αμοιβή έχετε από τον Θεό; Καμμία. Διότι και οι αμαρτωλοί δανείζουν σε αμαρτωλούς για να πάρουν κατόπιν πίσω τα δανεικά.

«Εσείς, όμως», εννοείται οι πιστοί, «να αγαπάτε τους εχθρούς σας και να ευεργετείτε και να δανείζετε χωρίς να περιμένετε ανταπόδοσι ανθρώπινη, και θα είναι ο μισθός σας πολύς (στον ουρανό), και θα γίνετε παιδιά του Υψίστου Θεού, διότι Αυτός ευεργετεί τους αχαρίστους και τους πονηρούς».

Πόσο απόμακρα, εξωπραγματικά ακούγονται τα λόγια αυτά σήμερα, μέσα σε μια υλιστική ευδαιμονιστική κοινωνία; Άλλο τόσο, όμως, είναι αληθινά και αδιάψευστα και αιώνια. Εάν ο ορίζοντάς μας είναι η γη, οι αμοιβές μας φτάνουν μέχρι τον τάφο. Στον άλλο κόσμο τα χρήματα δεν περνάνε. Εκεί περνούν μόνον τα αγαθά έργα που κάναμε σ' αυτή την ζωή, αν δεν μας τα ξεπλήρωσαν οι αποδέκτες τους.

«Γίνεσθε λοιπόν ελεήμονες όπως είναι και ο Πατέρας σας». Αυτή είναι η κατάληξι του σημερινού Ευαγγελίου. Ας αναρωτηθούμε, λοιπόν, αδελφοί. Ο Θεός είναι Ελεήμων. Τι σημαίνει αυτό; Εάν η ελεημοσύνη είναι μία ανοησία, όπως καυχώνται πολλοί υλόφρονες της σήμερα, τότε είναι ανόητος ο Θεός; Μη γένοιτο! Ανόητος είναι αυτός που στηρίζει τις ελπίδες του στις σκιές και τα όνειρα. Ανόητος όποιος ξέχασε ότι και εμείς εδώ στον κόσμο αυτόν έχουμε ημερομηνία λήξεως, για να ανατείλουμε όμως κάπου αλλού.

Η άνευ όρων αγάπη, το έλεος προς πάντας τους ανθρώπους, αυτά είναι που θα γιατρέψουν και την δική μας την ψυχή και θα μας κάνουν αληθινά παιδιά του Επουρανίου Πατέρα. Όπως είπαν οι Πατέρες της Εκκλησίας: **«Προσπάθησε να αγαπήσης όλους τους ανθρώπους και όλα τα πάθη θα φύγουν από μέσα σου».**

Η διδασκαλία είναι σύντομη, ευκολομάθητη, αλλά δυσεφάρμοστη γιατί μας εμποδίζει η φιλαυτία μας, ο εγωισμός μας, ο παλαιός άνθρωπος. Εδώ είναι που πρέπει όλοι μας να ρίξουμε το βάρος γιατί, ας μη το ξεχνούμε, εδώ δίνουμε εξετάσεις. Και αναμένουμε όλοι τη βαθμολογία μας, που θα βγη κάποια στιγμή, που δεν την περιμένουμε. Αμήν».